

Պարույր Սևակ

Հյուրասիրում եմ

Հյուրասիրում եմ
Ձմռան վերջերին՝ խաղողի ճուրղով,
Եթե չեք ճաշել՝ կաքավի ճուտով,
Որին, հավատա, ես չեմ սպանել:
Պատիվ եմ անում,
Ո՛վ քաջ սպաներ,
Ձեզ՝ արձակուրդով,
Ծեր պատմաբանիդ՝ այնպիսի նյութով,
Որ կնախանձեր և Հերոդոտը:
Թե հին տանձենին հյութի կարոտ է՝
Հյուրասիրում եմ անարատ հյութով:
Թե աշխատանքից հոգնել ես, խնդրե՛ն,
Հյուրասիրում եմ կենարար մութով:
Եթե փող չունես և առիթ չունես՝
Չգիտես ինչպես ուրախացրնես
Կնոջդ սիրած,
Ի՞նչ է հարկավոր,
Ինձ համար հեշտ է, խնդրե՛ն, ի՛նչ կա որ՝
Հյուրասիրում եմ քեզ... մարտի ութով:
Ով առանց այն էլ շատ է սպասել՝
Հյուրասիրում եմ վերահաս «շուտ»-ով:

Հյուրասիրում եմ արտերին պուտով,
Արտերին... վա՛յ, չէ՛... ծովի՛ն կարկուտով,
Եվ ի՛նչ կարկուտով.
Որ նա չհավվի՝ դառնա մարգարիտ,
Եվ ողջը հասնի ծովի արքային՝
Հողածին մարդուն...
Քեզ ի՛նչ տամ, ասա՛, խոոված բալիկ.
Կուզես՝ պաղ ալիք,
Կուզես՝ խաղալիք:
Չէ՛, հյուրասիրեն ես քեզ խտուտով,
Իսկ խոով գույգին՝ ճիտով-խտիտով,
Լռակյաց ձորին՝
երգող արտուտով,
Հոգնած հնձվորին՝
արևամուտով,
Ջրով՝ ծարավին,
Սառած հյուսիսին՝ օդով հարավի,
Պառավին՝
երկար ու անվիշտ կյանքով,
Կյանքին՝ խնդությանք և ուրախությանք,
Ուրախությանը ոչ թե թռիչքով,
այլ տևողությանք,
Կախյալ լուսնյակին՝ սեփական լույսով,
Կախյալ գաղութին՝ փրկվելու հույսով,
Հույսին՝ կատարմամբ...
Հյուրասիրում եմ
Անգավակ մարդուն՝ երազած որդով,
Ով չունի և տոհմ՝ քառասուն պորտով,
Փոքրը աշխարհին՝ մեծ ժողովրդով,
Ցորենի արտին՝ աննշան հարդով,

Շալ դարձած բրդով՝
գառնուկին անծին,
Առաջին վարդով՝
ժամադրվածին,
Ձախորդ ձկնորսին՝ հաջողակ կարթով,
Ձախորդ որսորդին՝
լեցուն թակարդով,
Պատավ օրիորդին՝
հոյակապ մարդով,
Թունդ խաղամուկին՝
Երկրի քարտեզով և ոչ թե քարտով.
Այն բաղաձայնին,
Որ գեթ մի անգամ երգել է ուզում՝
ուժեղ կոկորդով.
Այն պատավ տատին, որ վերջի՛ն անգամ
Կով է երագում՝
խորոտիկ հորթով.
Այն կիրթ կրիային, որ գիտի իրեն
Փշեր չեն սագում՝
ջրարջի մորթով...
Հյուրասիրում եմ մի վերջին անգամ
Գաղտնիք պահ տվող հուզված սրտերին
Ինձ նման ձրի ու թանկ լոմբարդով,
Իսկ գեղեցկուհուն՝ ինձ նման ճորտով,
Ինձ նման ճորտին՝ մի շոայլությամբ,
Որ չունի և վերջ,
Վերջին՝ սկիզբով,
Սկզբին՝ հարմար շարունակությամբ,
Որ ունի նաև... չափի զգացում:
Հյուրասիրում եմ ես ինձ էլ նույնով՝

Հափի գգացնամբ...

27.V.1957թ.

Մոսկվա